

Gualba de Baix demana que Protecció Civil doni la cara per l'error en activar les sirenes

Els veïns demanen a la Direcció general que comparegui per donar explicacions dels fets

L.C. Sant Celoni/ Gualba Sentiments d'impotència i desprotecció van ser els que dilluns van traslladar els veïns de Gualba de Baix sobre la fuga de clor, l'actuació de Carbuos Metàlics i la gestió de Protecció Civil en l'activació del Plaseqtor. Però el que més van reclamar va ser informació. Després d'agrair a l'alcalde del municipi, Miquel Solaz (PSC), el gest de convocar-los per donar-los a conèixer la seqüència de la crisi i les mesures previstes per millorar el sistema d'activació de les alarmes, els veïns van exigir la compareixença de representants de Protecció Civil, a qui consideren responsables de les errades del sistema. "Els ens van venir a explicar, ara fa 3 o 4 anys, les grans virtuts de les sirenes", exposaven, "ara han de donar la cara i dir-nos per què han fallat i què pensen fer per solucionar-ho". "Trobem a faltar algú de Protecció Civil que ens doni confiança i seguretat", afegien, "algú que m'expliqui què ha passat o que em tranquil·litzi". El mateix alcalde va afirmar que s'havia trobat poc

D'esquerra a dreta, Solaz, Deulofeu, Merino i Núria Gasulla al simulacre de dimecres (L'ADBM)

recolzat, tant pel grup municipal de CiU com pel mateix PSC català: "només el Conseller Joan Saura, d'ICV, es va posar en contacte amb mi per oferir suport".

"Sabem on vivim i coneixem el risc", va indicar un veí de Gualba a la reunió de dilluns, "però de què ens

serveix el Plaseqtor si s'activa al cap de mitja hora?". Després de quatre ocasions, dues en simulacre, dues per fuga química, en les que les sirenes no han funcionat adequadament els últims anys, a Gualba de Baix els costa confiar en el sistema. "Això del dia 30 [el simulacre] és una

xorrada com una casa de pagès", va expressar un veí enfadat.

Els habitants de Gualba de Baix i el mateix Solaz van fer propostes per millorar el sistema d'avís a la població davant d'una eventual futura fuga. Després de comprovar com l'empresa on s'havia produït

no donava l'avís a la població, i que l'activació a distància a través del Cecat no funcionés, van demanar sistemes alternatius que permetessin activar les sirenes des de Gualba mateix. "Hi ha un pla d'emergència interior per a les empreses, però la sirena a Givaudan no va funcionar", va exposar un treballador.

També es van reclamar elements de protecció efectiva, com la distribució de mascaretes casa per casa entre els veïns de la zona de risc i les empreses del polígon, una inspecció a les empreses químiques per part d'Indústria o la incorporació de sensors d'emissions que s'activin automàticament en cas de fuga i no depenguin de les pròpies empreses.

A la reunió Solaz va traslladar l'explicació feta per Protecció Civil segons la que les sirenes no van emetre cap senyal per un problema en el sistema de ràdio que les havia d'activar, un procediment que, va explicar, "han assegurat que ara revisaran dos cops al dia". El simulacre va posar a prova el sistema. "Segur que aquest dimecres tot va perfecte", van indicar alguns veïns amb notable ironia.

De moment, Carbuos Metàlics continua treballant amb normalitat i no s'ha decretat el seu tancament malgrat s'està investigant des d'Indústria el funcionament del sistema de seguretat de l'empresa.

Per qui toquen les sirenes?

El simulacre satisfà només a les autoritats i a la Batllòria es tornen a sentir amb poca intensitat

LAIA CASTELLS. Sant Celoni/ Gualba Antonio Camps, de Gualba de Baix, visiblement ressentit, s'adreça als representants de la Generalitat acabat el simulacre de dimecres. "Avui sí que sonen, però jo visc a 400 metres de Carbuos i el dia de l'accident ningú ens va dir res!". "Ho amagueu tot, ningú diu la veritat!", s'exclama recordant l'accident en què va explotar un bidó a la mateixa empresa a dos quarts de 4 de la matinada, ara fa 6 anys, "i ningú en va informar". De fet, Camps va ser dimecres el portaveu improvisat del sentiment unànim d'uns veïns que, tot i posar-hi voluntat, ja no creuen res ni a ningú.

Poc després, Àngel Merino, director dels Serveis Territorials d'Interior s'esforçava a mostrar la seva solidaritat amb els alcaldes que van fer una dura crítica a l'empresa per no avisar de la fuga i del mal funcionament de les sirenes. "La població està molt preocupada i hi ha hagut gent que ha hagut d'anar al metge", deia l'alcalde de Gualba, Miquel Solaz, fent el prec al Govern català: "espe-

rem que això no passi mai més!". Un prec que es repeteix a les converses del carrer i que Merino hagués pogut escoltar de si hagués passejat uns metres més enllà de les sirenes, entre els domicilis dels que aquell divendres només van sentir silenci.

Si hagués parlat amb ells, potser s'hauria estaviat dir, també, que els simulacres serveixen per fer pedagogia. Sortosament, o per desgràcia, el que no els cal a Gualba és que ningú els parli de 'pedagogia'. Ja saben, com es va demostrar a la reunió amb l'Ajuntament, què han de fer. Si sonen les sirenes, és clar! Ho exemplificava un dels que es va trobar bloquejat a Palau perquè s'havia tallat el trànsit. "Vaig trucar a la dona perquè es tanqués amb els nens a dins de casa i posés tovalloles molles a les juntures de la porta" deia "perquè la policia em va dir que hi havia una fuga que afectava Gualba". "Ella, com la resta", afegia, "no havia sentit cap sirena".

Explicacions com que durant els simulacres es valora la qualitat del so

i quin diàmetre abasta, que es revisen els mecanismes immediats de resposta, que es mirarà que els ajuntaments tinguin més informació, com les que va expressar Merino, o que es puguin activar les sirenes de forma sectoritzada -ara no es poden activar per separat les de Gualba i la Batllòria-, com apuntava l'alcalde de Sant Celoni, Francesc Deulofeu, sonaven com una rêmora de bons propòsits.

Especial referència dels alcaldes i del representant d'Interior a la responsabilitat social d'una empresa que no va avisar de la fuga, que va amagar l'accident en el procés de transvassament i que es va desentendre d'aquells que, malgrat el perill de tenir una empresa química al costat de casa, fan un esforç per veure'n la vessant positiva. Silenci inicial, també, a la pregunta sobre si s'havia subsanat el problema que havia ocasionat la fuga i el sistema de transvassament de clor de l'empresa tornava a ser segur, remetent a premsa del Departament d'Indústria. Després, Deulofeu explicava que els dos tancs que havien de ruixar el clor durant el trans-

vassament del producte estaven buits i per això s'havia produït la fuga. Una omisió del control de seguretat per part de l'empresa, que haurà de fer front a dos expedients, un de Protecció Civil i un d'Indústria. Responsabilitat de l'empresa, deia Merino, perquè si hagués avisat s'hagués pogut activar abans el Pla. Haurien tocat, però, aleshores, les sirenes?

Quan les sirenes van emetre el primer so aquest dimecres, les faccions dels representants del Govern i els ajuntaments es començaven a relaxar, oblidant els pensaments de què passaria si tornaven a fallar, de nou, en aquesta ocasió. A la roda de premsa posterior, Deulofeu insinuava que potser encara caldria incrementar-ne la potència perquè la direcció de l'aire segurament hauria provocat que a la Batllòria se sentissin amb feblesa. Dolors Lechuga, regidora de Seguretat Ciutadana de Sant Celoni, ho confirmava poc després. No s'havien pogut sentir amb prou intensitat. Arriba l'eco de lluny... "Per qui toquen les sirenes? No ho preguntis més. Toquen per ells".